

 Centrale
for contemporary art

**Michel
Couturier**

la friche
la galaxie

Expo **09.10.25 > 22.02.26**

Làzara Rosell Albear

Gao

Installatie 09.10.2025 > 22.02.2026

Elias Cafmeyer

Les gargouilles de Catherine

Installatie 09.10 > 07.12.2025

Grégoire Motte

De Nacht van Witloof

Installatie 18.12.2025 > 01.03.2026

Persmap

Centrale | vitrine

Inhoud

p. 3	Editio van de Burgemeester
p. 4	Michel Couturier – <i>la friche la galaxie</i>
p. 5	De tentoonstelling
p. 6	Conversatie
p. 12	Biografie / Michel Couturier
p. 14	Beeldmateriaal
p. 16	Làzara Rosell Albear
p. 17	Biografie
p. 19	Beeldmateriaal
p. 20	Centrale vitrine
p. 20	Elias Cafmeyer
p. 22	Beeldmateriaal
p. 23	Grégoire Motte
p. 25	Beeldmateriaal
p. 26	Agenda
p. 27	Komende tentoonstellingen
p. 28	Centrale for contemporary art
p. 30	Praktische informatie
p. 30	Contacten pers en communicatie
p. 31	Met dank aan (partners)

Kunst voor iedereen. Dat is al sinds de oprichting de missie van de Centrale, het kunstencentrum van de Stad Brussel. Dit nieuwe seizoen leidt naar de twintigste verjaardag van de Centrale, die in 2026 gevierd wordt. In de tussentijd kunnen jullie tentoonstellingen ontdekken die samenhangen met onze stedelijke realiteit en haar moderniteit. Want een kunstwerk komt tot leven door de ogen van het publiek. Het stelt vragen waarop iedereen zijn eigen antwoorden kan geven, vragen die ons in staat stellen in te haken op andere vraagstukken.

Alle vormen van expressie komen aan bod (tekening, video, fotografie, performances). De kunstwerken van opkomende en gevestigde kunstenaars, uit Brussel en daarbuiten, reageren op elkaar en resoneren met elkaar. Ik wil mijn waardering uitspreken voor het opmerkelijke werk van Michel Couturier, Làzara Rosell Albear, Elias Cafmeyer en Grégoire Motte, van wie de Centrale de creatieve energie laat zien.

Ik nodig jullie van harte uit om deze kunstenaars te ontmoeten en zo essentiële actoren te worden in het creatieve proces.

Philippe Close
Burgemeester van de Stad Brussel

#centralebrussels
@centralebrussels

Michel Couturier

la friche
la galaxie

Expo **09.10.25 > 22.02.26**

De tentoonstelling

In het kort:

- De Centrale presenteert **la friche la galaxie, de eerste grote monografische tentoonstelling van kunstenaar Michel Couturier** (1957 – 2024) in Brussel. Deze tentoonstelling, opgestart voor zijn overlijden biedt een frisse kijk op de laatste tien jaar van zijn werk. Naast zijn fotografie en videowerk heeft de kunstenaar ook zijn tekentalent ontwikkeld. De Centrale presenteert zijn laatste **5 video's, een veertigtal tekeningen, een video-installatie en een nieuwe serie digitale prints.**
- Michel Couturier heeft een **oeuvre ontwikkeld op het kruispunt van fotografie, video en tekenen**, in dialoog met beeldhouwkunst, architectuur en de openbare ruimte. Hij vertegenwoordigde België op de Biënnale van Venetië in 1986.
- Bij de tentoonstelling verschijnt **het boek *La Friche, la Galaxie***, uitgegeven door **La Lettre volée** in samenwerking met de Centrale.

Curatoren

Colette Dubois & Tania Nasielski

In een tijd waarin steden en voorstedelijke gebieden onderworpen zijn aan nieuw beleid, lijken de beelden van [Michel Couturier](#) zowel verrassend als vertrouwd.

Ze bevatten elementen uit de stedelijke landschappen van vandaag: verkeersborden, snelweglampen, bewakingscamera's, of bouwkransen die de lucht doorsnijden.

We ontdekken de poëzie van onwaarschijnlijke ruimtes, hun gefragmenteerde architectuur, hun horizon doorkruist door zwermen vogels.

Deze landschappen, stilstaande en bewegende beelden, worden gekoppeld aan woorden van Homerus, Pavese, en Couturier zelf. Deze plaatsen – gekozen, bezocht en opgenomen – door de kunstenaar – zijn de thuis van oude mythen.

Op deze plaatsen heerst een onheilspellende doch vrolijke schittering, hier het licht op de zee, daar de beweging van de rivier, hier weer het bladgoud dat het banale object in een juweel verandert.

Met de video's en tekeningen van de kunstenaar viert de tentoonstelling van Michel Couturier in de Centrale de poëzie die onder onze neus ligt als we maar opletten.

Conversatie

**Interview mei 2025 door
Estiel Vandeweeghe
(Centrale)**

**Colette, Tania, in het kader van de expo Michel Couturier –
la friche la galaxie in de Centrale presenteren jullie vijf
videofragmenten, ongeveer veertig tekeningen en een
video-installatie. Hoe kwam deze selectie tot stand?**

Colette Dubois: De selectie is vooral gebaseerd op recent werk, gerealiseerd in de afgelopen tien jaar. We hebben ons geconcentreerd op creaties rond het thema beton, een bijzonder geliefd onderwerp van Michel. Deze keuze weerspiegelt zowel zijn artistieke engagement als de samenhang van de tentoonstelling.

De geselecteerde video's dateren uit dezelfde periode, inclusief Michels laatste vijf producties, met uitzondering van de *Bonfire*-serie. Deze is iets ouder maar biedt een breder perspectief op zijn loopbaan en zijn artistieke bekommernissen.

Tania Nasielski: Colette en ik besloten om ons te concentreren op de video's en tekeningen. We wilden ons focussen op datgene waarmee Michel Couturier toen bezig was. Onze *modus operandi* kwam op een organische manier tot stand. Samen maakten we de intuïtieve en gevoelige selectie die we het meest geschikt vonden.

Dus de tentoonstelling is samen met Michel Couturier bedacht?

Tania Nasielski: Ja, dit project is enkele jaren geleden met Michel gestart. Hij maakte een nieuw corpus tekeningen voor de tentoonstelling in de Centrale. Helaas moest de uiteindelijke selectie zonder hem gebeuren.

Tania, hoe kwam je op het idee van een tentoonstelling van Michel Couturier in de Centrale?

Tania Nasielski: In 2013 nodigde ik Michel Couturier uit in de Galerie 105 Besme om zijn eerste tekeningen voor te stellen – een tot dan toe ongezien luik van zijn werk (hij was vooral bekend om zijn fotografie en videowerk). Dankzij deze eerste samenwerking leerde ik een nieuw facet van zijn artistieke universum kennen.

Michel nodigde me ook regelmatig uit in zijn studio om zijn werk te bespreken, ideeën uit te wisselen en een blik van buitenaf te werpen op vragen over structuur, titel, taal, ... We hebben bijvoorbeeld samengewerkt aan de film *De Hermosa Corriente*. Ik heb ook verschillende keren de gelegenheid gehad om hem te begeleiden in zijn creatieve proces.

Na verloop van tijd werd mijn aandacht getrokken naar de thema's mythologie en water, die een rode draad zijn doorheen zijn werk. Ik zag er een echo in van het werk van de kunstenares Lázara Rosell Albear, wiens werk ik op hetzelfde moment aan het ontdekken was. We hebben haar gevraagd om parallel aan de tentoonstelling van Michel Couturier een *in-situ*-installatie te maken.

Michel Couturier, bekend om zijn video's en foto's, is zich geleidelijk gaan toeleggen op tekenen. Hoe verklaar je deze evolutie?

Colette Dubois: Michel is zich inderdaad beginnen toeleggen op tekenen, maar ook op video – de twee media zijn de laatste jaren op een natuurlijke manier met elkaar verweven geraakt. Het is waar dat fotografie de laatste jaren minder aanwezig was. Een evolutie die niet als een stopzetting moest worden gezien, maar als een manier om zijn kunstbeoefening te vernieuwen door nieuwe visuele gebieden te verkennen.

Tania Nasielski: Het gebeurt soms dat kunstenaars evolueren van stilstaande naar bewegende beelden. In Michels geval was dat logisch. Hij spendeerde veel tijd aan het verkennen van ruimtes, vaak buitenwijken, gewapend met zijn camera. Voor hem werd het bewegend beeld een middel om deze verkenningstochten vast te leggen.

Colette Dubois: Michel vertrok altijd van locatiefoto's voor zijn tekeningen en video's.

Je krijgt ook de indruk dat zijn tekeningen geïnspireerd zijn door zijn video's en omgekeerd.

Colette Dubois: Ja, absoluut, met de jaren wordt dit steeds duidelijker. Er zijn terugkerende elementen in zijn tekeningen die ook terugkeren in zijn video's, zoals lantaarnpalen, reclameborden, beton, ... Het is een soort verrijking van zijn creatieve proces, waarbij het ene medium het andere voedt.

Het werk van Michel Couturier is geïnspireerd op het stedelijke landschap: verkeersborden, snelwegverlichting, bewakingscamera's, enzovoort. Wat wilde hij met deze beelden vertellen?

Colette Dubois: Toen we naar Rijsel verhuisden, ontdekten we aan de rand van de stad die enorme winkelcentra, een stedelijk landschap dat hier veel minder bekend is. Dat is het moment waarop Michel deze buitenwijken is beginnen filmen en fotograferen. Deze ruimtes, verzadigd met vormen en tekens, geven vorm aan het hedendaagse landschap.

In deze stedelijke landschappen verdwijnt de menselijke figuur naar de achtergrond. Michel was vooral geïnteresseerd in deze omgeving van beton, metaal, borden en structuren die vaak levenloos zijn, maar niettemin deel uitmaken van ons dagelijks leven.

Hij liet zich ook inspireren door metaforen uit Italo Calvino's *Marcovaldo*. In de roman ontdekken de kinderen van Marcovaldo, die alleen het leven op het platteland hebben gekend, het (voor)stedelijke landschap. Op een nacht gaan ze op zoek naar brandhout en komen uit op de snelweg, waar ze de reclameborden verwarren met bomen. Dit resoneert diep met de transformatie van het landschap: de reclameborden, die koude, industriële elementen, worden de nieuwe 'bomen' van onze stedelijke wereld. Deze voorstedelijke gebieden, vaak weinig aantrekkelijk en onleefbaar, zijn niettemin de plekken geworden waar we wonen. Maar moeten mensen uiteindelijk altijd als gasten verwelkomd worden?

Het werk van Michel Couturier is geïnspireerd door oude mythen maar ook door Pier Paolo Pasolini en, zoals je al zei, door Italo Calvino. Kan je ons vertellen op welke manier? Is er een bepaalde stedelijke poëzie die al deze referenties gemeen hebben?

Colette Dubois: Het eerste belangrijke onderscheid ligt in Pasolini's benadering van mythen. Pasolini is inderdaad geïnteresseerd in mythen, maar hij ziet ze als een kracht uit het verleden, iets dat voorbij is. Voor Michel Couturier daarentegen is de mythe meer een horizon. Het is iets dat misschien wel in het verleden heeft bestaan, maar dat volledig levend en aanwezig blijft in onze hedendaagse realiteit.

Tania Nasielski: Michel Couturier is een dichter van de gewone ruimtes. Hij creëert poëzie waar die a priori niet verwacht wordt – in landschappen die, zoals Colette al aangaf, niet noodzakelijk als gastvrij of esthetisch worden ervaren.

In deze voorstedelijke landschappen, vaak koud en ontmenselijkt, introduceert hij bijvoorbeeld zwermen vogels die een blauwe lucht doorkruisen, zwerfhonden, bloemenvelden en sprankelende beekjes. Het is ook vanuit dit contrast dat de poëzie naar boven komt.

De teksten die op het scherm verschijnen of worden geciteerd in zijn video's en installaties dragen hier ook aan bij.

Colette Dubois: Deze teksten zijn niet zomaar geleend. Michel neemt fragmenten van auteurs als Homerus, Pavese en anderen, maar hij bewerkt, vermengt en transformeert ze.

Tania Nasielski: Deze collage van teksten werkt op een vloeiende, bijna onzichtbare manier. Als je naar de video's kijkt, krijg je de indruk dat de tekst een samenhangend geheel is, dat hij altijd al zo heeft bestaan. In werkelijkheid wordt de tekst gemetamorfoseerd, opnieuw

samengesteld. En uiteindelijk is het dezelfde vloeibaarheid die we vinden in deze bestaande landschappen, maar dan getransfigureerd in de manier waarop hij ze tekent, in de manier waarop hij ze filmt en in de teksten die hij eraan koppelt.

Wat roept de titel *la friche la galaxie* bij je op? Wat betekent hij? Waar komt hij vandaan?

Tania Nasielski: *la friche, la galaxie* is de titel van een van de video's van Michel Couturier en heeft een dubbele betekenis. Aan de ene kant verwijst de titel naar verwaarloosde plekken, ruimtes in transformatie of verval; aan de andere kant naar een kosmische, bijna abstracte dimensie, tegen een verre horizon.

Colette Dubois: Wat Michel Couturier echt interesseerde, waren de vaak vergeten buitenwijken rond de Via Casilina, ver verwijderd van de klassieke beelden van Rome. Het zijn stedelijke woestenijen, gebieden met onafgewerkte gebouwen, invasieve reclameborden, typisch voor Italië maar ook elders.

Tania Nasielski: We hebben het hier over plaatsen. In feite zouden we deze plaatsen die hij kiest, selecteert, lokaliseert, filmt en tekent, non-plaatsen kunnen noemen.

Colette Dubois: Wat de Melkweg ("galaxie") betreft, is er in zijn visie het idee dat de essentie zich vaak boven ons situeert, in een ruimte die aan ons onmiddellijk begrip ontsnapt.

Tania Nasielski: In zijn beelden vinden we deze dichotomie tussen de woestijn – aangetaste stedelijke ruimtes, zeer concrete elementen van het landschap – en de Melkweg, die in zekere zin naar het onzichtbare leidt.

Colette Dubois: Hoe recenter zijn werk, hoe vaker er luchten met vogelzwermen in verschijnen. Het is een manier om de kijker uit te nodigen om omhoog te kijken. Het suggereert een ander perspectief, een andere manier om te lezen wat

ons omringt.

Tania Nasielski: De hoge plafonds in de Centrale versterken de verticaliteit van bepaalde elementen en contrasteren met de meer horizontale elementen zoals de video's en bepaalde landschappen.

Wat zou je willen meegeven aan het publiek dat het werk van Michel Couturier komt bekijken?

Tania Nasielski: Voor mij was het belangrijkste doel van deze tentoonstelling om het werk van Michel Couturier met zoveel mogelijk mensen te delen. Er zijn relatief weinig werken van hem tentoongesteld in Brussel. Zijn oeuvre is zeer rijk en coherent en er is te weinig over bekend.

Colette Dubois: Het is ook een zeer divers oeuvre, zowel wat betreft de gebruikte technieken als de gehanteerde formaten en materialen. Michel Couturier is tijdens zijn carrière altijd blijven experimenteren en zijn kunstbeoefening blijven ontwikkelen.

Tania Nasielski: Het doel van deze tentoonstelling is om mensen een oeuvre te laten ontdekken of herontdekken dat tot nu toe misschien niet genoeg aandacht heeft gekregen. Afgezien van de tentoonstelling zelf is het de bedoeling om het publiek via deze weg deelgenoot te maken van een aantal vragen die het werk van Michel Couturier oproept met betrekking tot de stad en haar buitenwijken. Is er een centrum of niet? In hoeverre leven we in een controlemaatschappij? Kunnen wij allemaal niet overal poëzie vinden?

Biografie

Michel Couturier

Michel Couturier (1957 – 2024) heeft een oeuvre ontwikkeld op het kruispunt van fotografie, video en tekenen, in dialoog met beeldhouwkunst, architectuur en de openbare ruimte. Hij vertegenwoordigde België op de Biënnale van Venetië in 1986. Sinds 2001 richt zijn werk zich op de geconstrueerde ruimte, soms beschadigd of vervreemd, maar ook op de persistentie van het landschap. Dit wordt vaak gedaan door een link te leggen met de Grieks-Romeinse mythologie en de manier waarop deze nog steeds hedendaagse landschappen doordrenkt. Voorbeelden hiervan zijn *Un Euro* in het Bureau des Compétences et des Désirs in Marseille, *Battre la Ville* in het Musée des Beaux-Arts in Tourcoing (2005), *Corps de ville* in Brussel (2008), *Ennemis publics* in Luik (2010), *Coding/Decoding the Borders* in Brussel (2016), *Ciudad Natural* in Buenos Aires (2019), *Est-ce là le centre ?* in La Comète Liège (2021), *Atlas Chimérique* in Parijs (2023), en nog veel meer.

Zijn meest recente werk richtte zich op havengebieden, hun structuren en de systemen om de stroom van mensen en goederen te controleren, voornamelijk in Italië. Veel van dit onderzoek heeft de vorm aangenomen van video's en tekeningen. Hij heeft samengewerkt met verschillende curatoren, waaronder Laurent Jacob, Nancy Casielles, Rosa Anna Musumeci, Tania Nasielski en Anna Guillot.

Tot zijn videowerken behoort onder andere de serie *Bonfire* die tussen 2006 en 2014 werd geproduceerd in Brussel, Berlijn, Sofia, Venetië, Valencia, Kortrijk en Genève, en zijn deelname aan *No Border, no Distance, no Limit* voor het Euregio Film Forum in Maastricht in 2023.

[Meer info](#)

Beeldmateriaal

De beelden zijn vrij van copyright voor de promotie van de tentoonstelling in de Centrale.
Ze mogen niet worden bijgesneden, gewijzigd of tekst bevatten.
Ze kunnen [hier](#) worden gedownload.

Michel Couturier, *De hermosa corriente*, 2019, video-still

Michel Couturier, *Est-ce là le centre ?*, 2021, video-still

Michel Couturier, *Un royaume sans frontière*, 2018, video-still

Michel Couturier, *Rome*, 2023, 162 x 108, oliestick op papier

Michel Couturier, *Panneau publicitaire*, 2021, 102 x 66, bladzilver op papier

Michel Couturier, *Béton*, 2024, 200 x 125,5, zwarte olieverf op papier

Michel Couturier, *Béton*, 2023, 154 x 108, bladzilver op papier

Michel Couturier, *Fer à béton*, 2020, 200 x 125,5, houtskool op papier

Michel Couturier, *La Friche, la Galaxie*, 2022, video-still

Michel Couturier, *La Friche, la Galaxie*, 2022, video-still

Michel Couturier, *L'enlèvement de Proserpine*, 2018, video-still

Lázara Rosell Albear, *Intervencion Plaza*, May 2025

Lázara Rosell Albear

Gao

Installatie 09.10.2025 > 22.02.2026

Curator

Tania Nasielski

De Centrale presenteert *Gao*, een foto- en video-installatie van Lázara Rosell Albear.

Lázara Rosell Albear (1971, Havana, Cuba) woont en werkt in Brussel. Ze behaalde een master in de Audiovisuele Kunsten aan het K.A.S.K in Gent. Haar films en audiovisuele creaties zijn op talrijke festivals vertoond. Ze verkent beweging, migratie, transformatie, wisselwerking en de effecten ervan op het menselijk lot. Haar transdisciplinaire projecten omvatten performances, concerten, choreografieën, films en installaties die de beleving van de aanwezigheid en van de zintuigen verkennen, in interactie met de toeschouwers. Ze vermengt traditionele technieken met de mogelijkheden van de digitale middelen. Voor haar installatie in de Centrale zet Lázara Rosell Albear haar werk rond Cuba, haar geboorte-eiland, voort. Ze concentreert zich meer bepaald op de buurt rond het huis waar ze opgroeide (*Gao* betekent huis, thuis in het Cubaanse jargon). De installatie, die foto's en video's integreert en gemaakt is van gerecycleerd materiaal, wordt begeleid door een reeks performances.

"Ik wil geen getuige meer zijn. En ik wil niet dat jij slechts een toeschouwer bent. Dit is een getuigenis die ik jullie wil laten ervaren. Zoals kinderen op potten slaan als ze honger hebben, moedig ik jullie aan om op de geluidselementen van de sculpturale installatie te slaan die een specifiek multisensorisch traject zullen ontketenen/activeren/ontgrendelen. Het eiland en zijn inwoners zullen eerder verdrinken in afvalbergen die overal in de stad opgestapeld liggen, door ziekte en honger dan door de stijgende zeespiegel als niemand actie onderneemt. Door het afleren zijn sommigen ondernemer geworden, anderen hebben geleerd dat ze kunnen leven van het terugwinnen van afval. Onderdompeling en actieve deelname aan de collectieve strijd, "en la lucha". Dit is het antwoord dat Cubanen geven als je ze vraagt hoe het met ze gaat. (...) Stroompanne. Het was 8u30~. Ik zweet druppels die over mijn gezicht en lichaam vallen, muggen zijn koningen, ze zegt "er is geen wind" zwaaiend met haar hand alsof ze de onzichtbare stromende lucht aanraakt, zittend op een stoel

Beeldmateriaal

bij de drempel van de open getraliede deur. De muziek is luid en stopt constant, de verbinding is traag. No es facil. Stipt om 23u is er weer licht. Mijn nichtje stopt de muziek en zegt 'het is genoeg voor vandaag'. No es facil. Ze dacht dat het licht om middernacht zou terugkeren. Mijn intuïtie was scherper. Ik plaatste de camera om 22:55."

Geschreven door Làzara Rosell Albear (in Havana) tijdens een stroompanne op vrijdag 09.05.25

Data performances

18.10.2025 ter gelegenheid van Museum Night Fever

07.02.2026 ter gelegenheid van het PhotoBrussels Festival

21.02.2026 ter gelegenheid van de finissage

De beelden zijn vrij van copyright voor de promotie van de tentoonstelling in de Centrale. Ze mogen niet worden bijgesneden, gewijzigd of tekst bevatten. Ze kunnen [hier](#) worden gedownload.

Làzara Rosell Albear, *Herida Eléctrica*, January 2025

Làzara Rosell Albear, *La Habana, In Between Everything*, January 2025

Làzara Rosell Albear, *Cajon*, May 2025

Làzara Rosell Albear, *Post colonial Spirit reach*, September 2024

Làzara Rosell Albear, *Pilgrimage, ST Lazaro El Rincon*, December 2024

Làzara Rosell Albear, *Suspiro*, May 2025

Làzara Rosell Albear, *In Between Everything*, September 2024

Làzara Rosell Albear, *Apagon, Monte*, May 2025

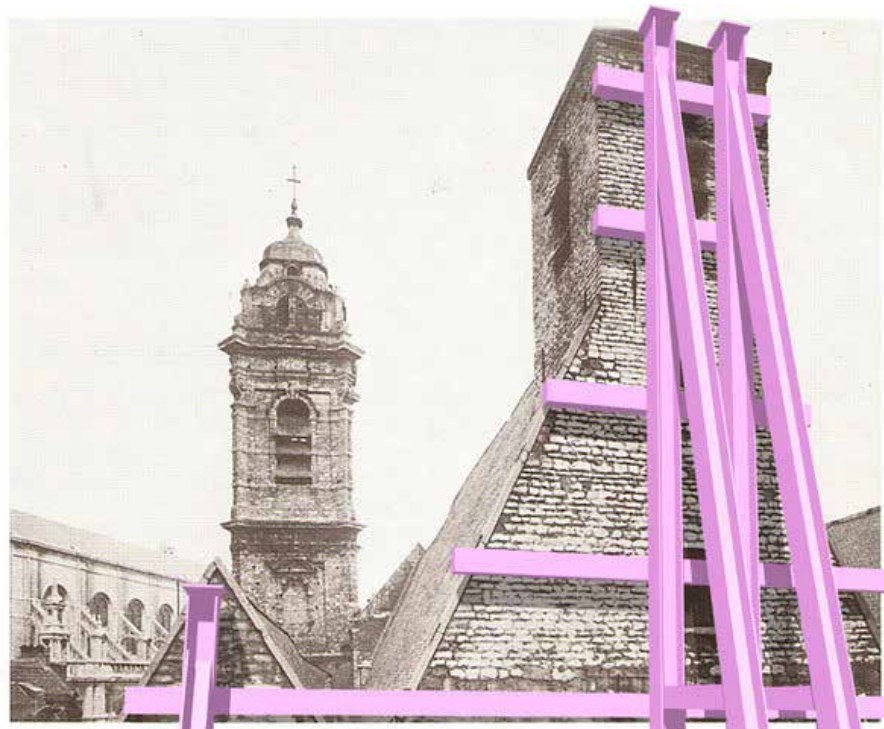

Làzara Rosell Albear, *La Enana Roja*, December 2024

Centrale | vitrine

De Centrale | vitrine, gevestigd in de Sint-Katelijnestraat 13, is een ruimte gewijd aan Brussels talent, op basis van een projectoproep. Kunstenaars die werken of wonen in de hoofdstad kunnen erop reageren door een in-situproject voor te stellen voor de vitrine, waarbij ze rekening houden met de stedelijke omgeving, de voetgangersstraat, de wijk en de voorbijgangers.

De vitrine slaat een brug tussen binnen en buiten, tussen de Centrale en de openbare ruimte, tussen kunst en het dagelijks leven.

Elias Cafmeyer, collage numérique 2025 à partir d'une image du site de l'Association des commerçants et des habitants du marché aux poissons et Sainte-Catherine (stcath)

Elias Cafmeyer

Les gargouilles de Catherine

Installatie 09.10 > 07.12.2025

Artistieke coördinatie

Badia Larouci

Elias Cafmeyers artistieke praktijk komt voort uit zijn fascinatie voor stedelijke ontwikkeling. Zijn installaties resulteren vaak in tragikomische illusies die het gebruik en de representatie van de openbare ruimte in vraag stellen.

Voor Centrale | vitrine duikt Elias Cafmeyer in de geschiedenis van de stedelijke ontwikkeling van de Sint-Katelijnewijk en haar kerk. De huidige Sint-Katelijnekerk is een tweede versie die tussen 1854 en 1874 werd gebouwd op de plaats van een dok in de voormalige haven van Brussel. De oorspronkelijke kerk maakte deel uit van de gevel van de Sint-Katelijnestraat, waar nu de Centrale is gevestigd.

Elias Cafmeyer herintroduceert een fragment van de oude kerk, gevangen in de Centrale. Zoals bij façadisme, een stedenbouwkundige praktijk die in de wijk wordt gebruikt, is alleen de gevel bewaard gebleven. De voormalige kerk verschijnt weer en onthult de witte ruimtes van het kunstcentrum.

Gereduceerd tot tweedimensionale decoratie, is de gevel het enige overblijfsel van een gebouw dat ten gunste van een nieuwe constructie, van zijn inhoud is ontdaan.

Door een historisch element onnauwkeurig te reproduceren, voegt Cafmeyer tijdelijk een ander historisch artefact toe aan de wijk. Hij creëert een nieuwe toeristische erfgoedlocatie naast de Zwarte Toren en het Bellonahuis. Met dit werk rakelt Cafmeyer de sporen op van de stedelijke ontwikkeling in de Sint-Katelijnewijk. Hij kaart het proces van disneyficatie aan, dat de stedelijke inrichting en de lokale cultuur transformeert om aan de verwachtingen van het toerisme te voldoen.

Elias Cafmeyer (1991, Brugge) woont en werkt in Brussel. Als beeldend kunstenaar studeerde Elias Cafmeyer in 2022 af aan de LUCA School of Arts (Brussel) met een master in visuele kunsten en in 2017 aan Sint-Lucas (Antwerpen) met een master in visuele kunsten. Hij heeft zijn werk tentoongesteld in musea zoals S.M.A.K. en Extra City. Hij creëerde tijdelijke installaties voor de openbare ruimte in samenwerking met de steden Antwerpen en Gent.

Beeldmateriaal

De beelden zijn vrij van copyright voor de promotie van de tentoonstelling in de Centrale. Ze mogen niet worden bijgesneden, gewijzigd of tekst bevatten. Ze kunnen [hier](#) worden gedownload

Elias Cafmeyer, *Carwash Grote Baan*, 2023, Shifting Sceneries, Drogenbos

Elias Cafmeyer, *Camping et stationnement de véhicules aménagés interdit*

Elias Cafmeyer, *Au cœur Vaillant Rien d'impossible*, 2024, Border Buda, Foto: Lola Pertsowsky

Elias Cafmeyer, *Rotonde*, 2023, Sint-Denijs-City

WITLOOF AU PAYS DE GEX – De holografische verschijning van Witloof in een veld tegenover de Mont Blanc, BERMUDA, Sergy, Fr. © CNAP

Grégoire Motte

De Nacht van Witloof

Installatie 18.12.2025 > 01.03.2026

Artistieke coördinatie

Badia Larouci

Beeldmateriaal

Grégoire Motte combineert zijn beeldend werk met zijn literaire praktijk. Hij stelt veel verschillende versies samen van verhalen die hij herneemt en door elkaar husselt.

Historische episodes, persoonlijke avonturen en mythen, opgeroepen of verzonnen, vormen de basis van romans, lezingen, films, muziekstukken en de creatie en inscenering van een verscheidenheid aan objecten.

In de Centrale | vitrine presenteert Grégoire Motte een installatie, een nieuwe versie van *L'apparition mythologique de Witloof*. Deze aflevering vormt het belangrijkste deel van de grote witlooftrilogie¹, een project dat Motte in 2019 opstartte met componist Gabriel Mattei: "Het is de geboorte, in een donkere kelder in Schaarbeek op het hoogtepunt van de revolutie van 1830, van de eerste witloof², een schepsel zonder voorbeelden; en de vreugde van Jan de boer die het ontdekt, een echte agrarische Pygmalion."

Grégoire Motte (1976, Frankrijk) woont en werkt in Brussel.

In 2012 richtte hij samen met Thibaut Espiau en Istvan Ist Huzjan de Artists Club Coffre-fort op.

In 2015 miste hij de gieting van het been van Miss Valenciennois, een gebeurtenis die het echte beginpunt vormt van de witlooftrilogie.

¹ Witloof, de oorspronkelijke witloof; Blanche Endive, zij vond de witloofkousen uit; en Witty, naar de verschijning.

² In het Frans gebruikt de kunstenaar "endive" en niet "chicon", want dat laatste "is een te vies woord voor de meest eigentijdse en boeiende van de bladgroenten".

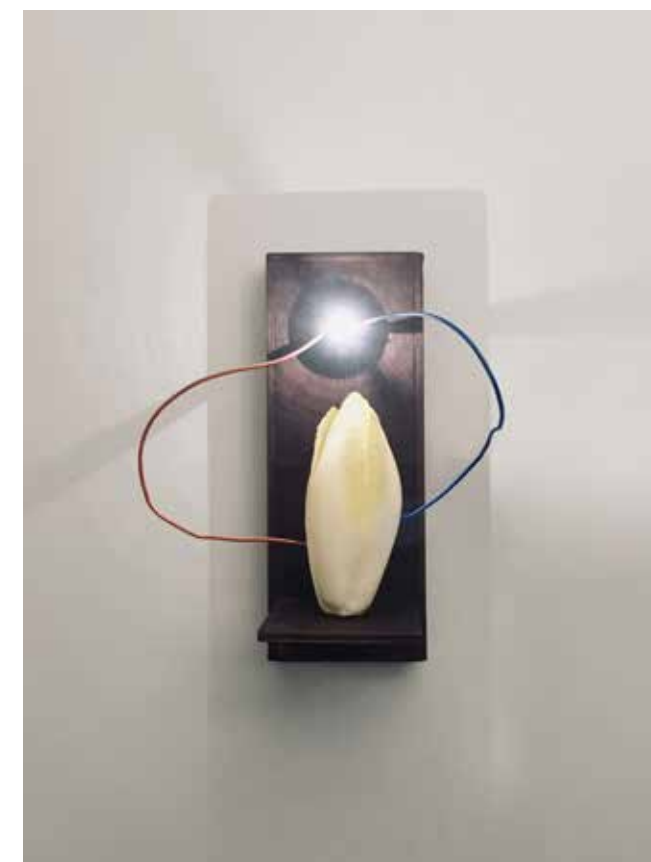
De beelden zijn vrij van copyright voor de promotie van de tentoonstelling in de Centrale. Ze mogen niet worden bijgesneden, gewijzigd of tekst bevatten. Ze kunnen [hier](#) worden gedownload:

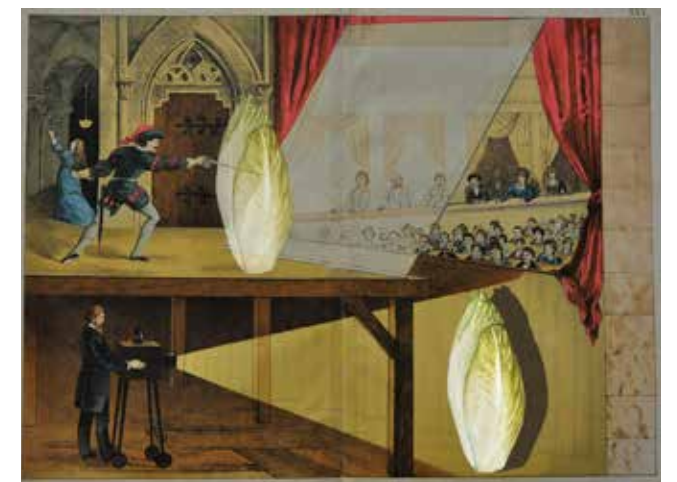
POSTERS - zeefdrukken inpakpapier van witloof - ontwerp: Grand-honne & Bennani - © G. Motte

REUZENCHOREIWOERTEL - 2022 © G. Motte

ELEKTRISCH WITLOOF - 2023 © G. Motte

PEPPER GHOST - WITLOOF, gevonden afbeelding (maker onbekend) gewijzigd, 2023 © G. Motte

Agenda

08.10.2025 10:30 > 12:30	Persconferentie met kunstenaars Làzara Rosell Albear en Elias Cafmeyer, en curatoren Colette Dubois en Tania Nasielski
08.10.2025 17:00 > 20:30	Opening van de tentoonstellingen
15.10.2025 13:00	Tussen de lessen door , gratis bezoek voor leerkrachten en verenigingen
18.10.2025 19:00 > 01:00	Museum Night Fever Met een performance-set van Làzara Rosell Albear
05 & 19.11, 03 & 17.12.2025 ; 14 & 28.01.2026 Woensdag 14:00 > 16:00	Workshops @ Centrale Intergenerationele workshops (vanaf 8 jaar). De Centrale biedt 6 workshops aan in het kader van de tentoonstelling Michel Couturier – <i>la friche la galaxie</i> onder leiding van een kunstenaar, laureaat/laureate van een projectoproep. Inschrijving: info@centrale.brussels
Data te bevestigen	Rondleiding door de tentoonstelling Michel Couturier – <i>la friche la galaxie</i> met Tania Nasielski en Colette Dubois + Booklaunch
02.11 & 07.12.2025 ; 04.01 & 01.02.2026 11:30 > 12:30	Zondag @ Centrale Gratis rondleiding (NL, FR, inbegrepen in de toegangsprijs) Elke eerste zondag van de maand om 11u30

Komende tentoonstellingen

@ Centrale

08.04 > 23.08.2026

Side by side

10 laureates on show

@ Centrale | vitrine

12.03 > 24.05.2026

Aurélie Belair – Si tu me vois

04.06 > 23.08.2026

Carole Louis & Thibaut Blondiau – Self Center

U vindt alle evenementen en tentoonstellingen van de Centrale op
www.centrale.brussels

In hartje Brussel, in een oude elektriciteitscentrale, vond de Centrale for contemporary art, het kunstencentrum van de Stad Brussel, haar onderkomen. Het centrum geeft blijk van een geëngageerde en open visie op kunst, afgestemd op de stad en de maatschappij.

Elk jaar vinden in de verschillende ruimten van het centrum multidisciplinaire tentoonstellingen en projecten plaats met bekende en onbekende kunstenaars, al dan niet afkomstig uit Brussel en België.

Sinds 2021 dient de Centrale | vitrine, in de Sint-Katelijnestraat 13, als uitstalraam voor de laureaten van een jaarlijkse projectoproep.

De Centrale werkt regelmatig samen met lokale en internationale culturele instellingen. Ze ontwikkelt ook samenwerkingsverbanden met Brusselse kunsthogescholen. In samenwerking met de Académie Royale des Beaux-Arts de Bruxelles, deelt de Centrale haar expertise met studenten die de master CARE volgen, een opleiding gewijd aan tentoonstellingsberoepen. Daarnaast worden er tijdens het Brussels Videonline Festival, dat samen met 6 scholen wordt georganiseerd, films vertoond van 18 onlangs afgestudeerde kunstenaars. Het festival vindt om de twee jaar in februari plaats.

De Centrale ontwikkelt haar multidisciplinaire programma door te vertrekken van de beeldende kunsten en er bijpassende performances, concerten, ontmoetingen, debatten ... in te integreren.

Bij de Centrale staat het publiek centraal: iedereen – zowel de individuele bezoeker, schoolgroepen, verenigingen als gezinnen, al dan niet vertrouwd met kunst – kan er terecht om kunst te ontdekken of voor een activiteit afgestemd op zijn of haar interesses. Dat kan een rondleiding zijn, een workshop, cocreatie van een kunstwerk.

Het bemiddelingsteam van de Centrale heeft bijzondere aandacht voor de behoeften van verenigingen en

schoolgroepen om in het kader van de tentoonstellingen acties op maat op te zetten. Het MOODBOARD, bij de receptie van de Centrale, toont het bemiddelingswerk dat ontwikkeld wordt binnen het centrum en met de buurt.

Het team van de Centrale is ook gevoelig voor duurzaamheid en inclusiviteit. De verbintenissen en doelstellingen van de Centrale op middellange termijn worden uiteengezet op een speciale webpagina: <https://centrale.brussels/nl/duurzaamheid-inclusiviteit/>

Kortom, een globaal cultureel project, een project voor iedereen, ten dienste van zowel artiesten als het publiek.

Praktische informatie

Centrale for contemporary art

Sint-Katelijneplein **45** – 1000 Brussel

Woensdag > Zondag 10:30 > 18:00

Toegankelijk voor PBM

Centrale | vitrine

Sint-Katelijnestraat **13** – 1000 Brussel

Steeds zichtbaar van in de Sint-Katelijnestraat

Bereikbaarheid

Metro: Sint-Katelijne – Beurs – De Brouckère

Trein: Centraal Station

M. info@centrale.brussels

www.centrale.brussels

Contacten pers en communicatie

Perscontact

CARACASCom

Victoire Muyle

T. +32 (0)471 81 25 58

info@caracascom.com

www.caracascom.com

Contacten communicatie

Estiel Vandeweeghe

Communicatieverantwoordelijke

E. estiel.vandeweeghe@brucity.be – T. +32 (0)2 279 64 86

Nicolas Pompa

Audiovisuele en digitale communicatie

E. nicolas.pompa@brucity.be – T. +32 (0)2 279 64 07

Met dank aan

Institutionele partners

Met de steun van de Federatie Wal-lonië-Brussel

Culturele partners

MUSEUM
PASS
MUSÉES

Mediapartners

Privé-partners

#centralebrussels
@centralebrussels